

[LIII Gyldenkilde]

til, at man ikke skulle kunne fremføre et par kommentarer også til den del, for jeg er godt klar over, at dette forslag i højere grad handler om at gøre det muligt ifølge ligeretsloven at gøre det her. Men jeg synes altså, at de to love hænger så meget sammen – hvad jeg jo kan høre de øvrige ordfører også mener de gør – at vi må se dem i sammenhæng.

Jeg tror da, at det vil betyde, at vi støtter det foreliggende lovforslag, men vi vil altså gerne undersøge, om vi ikke kan få de andre partier med på, at det dér med borgerligt ombud i hvert fald skal med ind under ordningen.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det kan godt være, det er mig, der har misforstået dette lovforslag, og i så fald vil jeg gerne korrigeres af arbejdsministeren, men når man henviser til sygedagpengeloven, er det, fordi det er dér, hvor man får økonomien dækket.

Jeg har læst dette lovforslag som, at det er ligebehandlingsloven, der sikrer retten til barsel, og selv om man arbejder en kort periode i sin barselperiode, er det stadig ligebehandlingsloven, der sikrer, at man har retten til barsel og dermed ikke kan fyres i den periode, hvor man måske har været flink og hjulpet en arbejdsgiver med at tage et par dage. Jeg opfatter derfor dette forslag utrolig positivt, nemlig at det fastslås, at man er sikret mod afskedigelse i sin berettigede barselperiode.

Poul Nødgaard (FP):

Hvis det kan glæde arbejdsministeren, tror jeg nok, at vi overvejende er positive over for dette forslag, fordi det er udtryk for noget fleksibilitet. Jeg synes, det vil være ganske udmærket, at den, der er på barselorlov, kan afbryde barselorloven, hvis man har lyst til det.

Men jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om jeg har ret i – hvad jeg i og for sig går ud fra som en selvfølge, for det står der ikke noget om – at man ikke bare kan komme tilbage til sin arbejdsgiver og sige: Nu vil jeg gerne i gang igen i 14 dage. Jeg går ud fra, at det er noget, arbejdsgiveren skal være indforstået med, for arbejdsgiveren har formentlig ansat en vikar. Det er vel noget, der bliver passet helt til, men det vil jeg da gerne lige vide.

I øvrigt synes jeg, at det også set ud fra et medmenneskeligt synspunkt er fint, at man ifølge dette forslag faktisk bliver bundet til at holde de 14 ugers barselorlov derved, at man ikke kan genoptage dagpengereetten, hvis man går ud og arbejder inden for de 14 uger, således at det kun er de sidste 10 uger, hvor man kan jonglere med arbejde og ikke-arbejde.

Derfor synes jeg alt i alt, at vi må prøve, om vi kan få dette lovforslag bragt frelst gennem Folketinget inden sommerferien.

Hvad angår det andet forslag under socialområdet, der har været behandlet, er det klart, at de to forslag må følges ad, så når vi anbefaler det foreliggende forslag, vil jeg også sige til vores ordfører på socialområdet, at vi skal udvise en positiv holdning til det lovforslag, der, så vidt jeg husker det, hedder lovforslag nr. L 221. Vi vil i hvert fald medvirke til, at dette her kommer igennem, således at vi får det på plads.

Jeg tror i øvrigt ikke – det vil jeg gerne have lov til at sige til sidst – at der er ret mange, der vil benytte sig af det, men så foreligger muligheden. For det at få et lille barn ind i en husstand i dag er noget, der kræver meget arbejde, og jeg tror også, det er en god start for det lille barn, at det har sin mor hos sig så lang tid som overhovedet muligt. Derfor tror jeg ikke, vi skal regne med, at en vedtagelse af dette forslag vil betyde, at der står lange køer af mennesker, der vil tilbage på arbejdspladsen, men hvis der er nogen, synes jeg, det er fint, at de kan komme det.

Endelig kunne jeg godt have lyst til at spørge arbejdsministeren, hvorfor dette lovforslag overhovedet har set dagens lys. Er det udtryk for et stort ønske fra nogen, eller hvor kommer det egentlig fra? Har det bare groet i ministerens have? For hvis det kun drejer sig om 5-10 stykker, vil vi gerne være med til at vedtage denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det kan godt være, at jeg ikke er særlig god til at forklare mig, men jeg vil gerne forsøge én gang til for hr. Poul Nødgaards skyld.

Det er sygedagpengeloven, der fastsætter ydelsen for det beløb, som man kan få til at købe brød på bordet for, f.eks. når man er på barsel, mens det er ligebehandlingsloven, der